

de paasmorgen

p. j. moeton

1. Se - loofd zij 's Va - ders een - ge kroon, Ver -

hoogd tot 's he - mels hoog - sten troon! Hij leeft, Die stierf op

Sol - go - tha; Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

2.

't Was 's morgens vroeg; nog lag de steen
 Voor 't graf — de wachters daar om heen;
 Een engel daalt van boven af
 En wentelt dan de steen van 't graf.

3.

Het aardrijk dreunt; en zeer beducht
 Gaan al de wachters op de vlucht.
 Daar rijst de Heer der heerlijkheid.
 Uit 't graf met stille majesteit!

4.

O, welk een schone morgenstond,
 Die opgaat over 't wereldrond,
 Gelijk de wachters in hun nood,
 Zo vluchten nu ook hel en dood.

5.

Geef, Heiland! als Gij wederkomt,
 En aller bozen mond verstomt,
 Dat wij niet vluchten voor Uw licht,
 Niet beven voor Uw aangezicht.

6.

Maar dat w' U blijde tegengaan,
 En juichen: „Jezus heeft voldaan;
 Wij zijn verlost door Zijn gena,
 Halleluja! Halleluja!”

Uit: „Stemmen des Heils”, door J. Douma. 5e druk. Uitg. W. D. Meinema. Delft.